

BR MARIANUS SITUMORANG

geboren te Palipi (Samosir) op 28 september 1928
overleden te Jakarta
op 4 november 2001

Geboren te Palipi, Samosir, op 28 september 1928. Eerste professie: 21 juni 1953. Eeuwige professie: 15 augustus 1958. Overleden in het Sint-Carolus ziekenhuis te Jakarta 4 november 2001, voorzien van het H. Sacrament van de zieken.

Plechtige Uitvaartdienst in Desa Putera, waarna de begrafenis op de begraafplaats Cipaku, Bogor, dinsdag 6 november 2001.

"Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader tenzij door Mij." (Jo. 14,6)

'De weg naar de Vader' werd Br. Marianus reeds van kindsbeen af aan duidelijk gewezen. Hij was nog maar een jongetje toen hij, op aandringen van een capucijnerpater en met toestemming van zijn vader, heel alleen op een passagiersboot stapte richting Batavia en Manado. Daar zou hij in het seminarie aan zijn priesteropleiding beginnen. Maar de oorlog werd spelbreker zodat hij moest afzien van dit mooie voornemen.

Teruggekeerd in zijn geboortestreek, op het eiland Samosir midden in het Tobameer, maakte Br. Marianus in het begin van de jaren 1950 kennis met de broeders van Budi Mulia die pas begonnen waren met een school in Onanrunggu. Na een tijdlang te hebben meegewerkt als hulponderwijzer, lag 'de weg naar de Vader' opnieuw weer breed voor hem open.

Die broeders missionarissen zagen wel wat in de jonge Antonius en aanvaardden hem als de eerste Batakse jongeling die zich bij de congregatie zou aansluiten. Antonius ging daarvoor opnieuw op tocht, ditmaal naar Bogor om er in het noviciaat zijn opleiding tot broeder te krijgen en tevens zijn onderwijsakte te halen.

Afkomstig uit een afgelegen kampong op het eiland Samosir, was Br. Marianus zich ten volle bewust van de diepe waarden, de geplogenheden en de cultuur van zijn volk.

Anderzijds begreep hij ook al gauw dat het geloof en de christelijke waarden universeel zijn. Daarom leerde hij ook graag vreemde talen: Nederlands, Engels en zelfs Japans.

Door zijn vaste overtuiging en begenadigd met de gave van het woord mag Br. Marianus een ware missionaris genoemd worden: de blijde boodschap verkondigend waarheen hij ook gezonden werd.

Meer dan veertig jaar lang was hij onderwijzer en opvoeder, o.m. in Onanrungga, Sukabumi en Pangururan. Bovenal was hij begeleider, voornamelijk bij de jonge generatie.

Wat hijzelf had meegekregen van de Nederlandse missionarissen, gaf hij overvloedig door aan de jongeren, de misdienaars en het Marialegioen in de parochies. Ook aan de kandidaat broeders die hij begeleidde in Permatangsiantar en Pangkalpinang.

De laatste jaren koos Br. Marianus voor meer rust en bezinning op Desa Putera. Toch bleef hij vol aandacht voor de verschillende activiteiten van de broeders. Hij nam dit alles ook mee in zijn gebed. Op dezelfde manier was hij ook blijvend bekommerd en een morele steun voor zijn familieleden en hun gezinnen.

"Br. Marianus, wij geloven dat je nu verder leeft in het eeuwige geluk aan Gods zijde. Blijf over ons allen waken, uw medebroeders en medewerkers, uw familieleden en alle medegelovigen, opdat wij nooit zouden nalaten je voorbeeld na te volgen."

Hij ruste in vrede.